

Undtagelsesvist kan dette krav om, at opgaven ikke tidligere må have været løst af private, vise sig uhenigtsmæssigt.

Det foreslås således, at kommuner og regioner ikke kan etablere fælles selskaber om løsning af kommunale og regionale opgaver der tidligere har været løst af private, medmindre særlige omstændigheder taler herfor. Det kan eksempelvis være, at kommunen eller regionen for eksempel godtgør, at opgaven efterfølgende er blevet hjemtaget til kommunen eller regionen som følge af, at opgaven ikke blev løst tilfredsstillende på markedet, og at der ikke eksisterer et velfungerende privat marked for denne type opgaver.

Henlæggelse af opgaver til et fælles selskab skal som hidtil ske under hensyn til EU's udbudsregler og de EU-retlige principper om ligebehandling og ikke-diskrimination. Principielt kan tildelingen af en opgave til et sådant selskab i etableringsfasen ske på to måder. Enten ved at opgaven udbydes med et kontraktvilkår om, at den private aktør, som vinder kontrakten, indtræder i selskabet, eller ved at selskabet etableres og herefter deltager i konkurrencen om opgaven på lige fod med andre aktører.

Øvre grænse for salg til andre

Denne lov skal bidrage til, at kommuners og regioners deltagelse i fælles selskaber med private medvirker til, at offentlige opgaver, der tidligere har været varetaget af det offentlige, kommer ud på markedet

Det er derfor rimeligt, at kommuner og regioner, der deltager i fælles selskaber, trækker sig ud af det ved at sælge deres aktier af selskabet, hvis selskabets salg til andre end kommuner/regioner overstiger en vis grænse.

Det foreslås som følge heraf, at den kommunale part skal trække sig ud af et selskab, hvis over 25 pct. af selskabets omsætning stammer fra salg til andre end kommuner, og at en regional part på tilsvarende vis skal trække sig ud af et selskab, hvis over 25 pct. af selskabets omsætning stammer fra salg til andre end regioner. Hvis der både deltager kommuner og regioner i et selskab foreslås det, at det afgørende skal være selskabets salg til andre end kommuner og regioner. Herved sikres det, at de pågældende selskaber hovedsagligt sælger til den samme type offentlige myndigheder, som den der deltager i selskabet. Samtidig med at der åbnes op for, at de fælles selskaber kan danne rammerne om udvikling af nye produkter, som selskabet kan sælge fx med henblik på eksport.

Inden for visse typer selskaber kan der være et særligt perspektiv i, at kommunen eller regionen fortsat

kan deltage i selskabet, uanset at selskabets salg til andre overstiger den fastsatte procentgrænse på 25 pct. af selskabets omsætning.

Det foreslås derfor, at der fastsættes hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren generelt kan undtage visse typer selskaber for dette krav. Bemyndigelsen tænkes på nuværende tidspunkt udmøntet i forhold til regionernes (de offentlige sygehuses) deltagelse i selskaber med private om kommerialisering af opfindelser vedrørende lægemidler, udstyr, behandlingsmetoder mv. med henblik på erhvervsmæssig nyttiggørelse (forskningsselskaber). Med forskningsselskaber forstås i denne lov både produktions- og udviklingsselskaber samt selskaber om teknologioverførsel (§ 8-selskaber) sammen med aktieselskaber stiftet efter § 4 i lov om teknologioverførsel m.v. ved offentlige forskningsinstitutioner. Der er tale om en type selskaber, som alene har salg til private som formål. Et sådant salg er en forudsætning for, at opfindelserne kan komme ud på markedet og bringes i produktion af private. Det anses for helt afgørende af hensyn til en fortsat udvikling af sundhedsvæsenet og ny viden inden for sektoren, at de offentlige sygehuse får mulighed for og incitament til at deltage i udviklingen af de nævnte ydelser. Dertil kommer, at der er tale om et område, hvor der normalt ikke er et marked, og hvor det offentlige således ikke er i konkurrence med private.

Det foreslås endvidere, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i ganske særlige tilfælde konkret kan undtage et selskab fra dette krav. Hermed sikres der fleksibilitet i forhold til dette krav.

Der skal være tale om selskaber, hvor der ikke på det pågældende tidspunkt er et velfungerende privat marked, eller hvor der af andre grunde, f.eks. hensynet til en fortsat udvikling af de offentlige ydelser, er et særligt behov for, at selskabet i videre omfang kan afsætte sine produkter til andre, herunder private. Der skal endvidere være en særlig grund til, at netop et selskab med offentlig deltagelse i videre omfang afsætter sine produkter til andre, herunder private. Selskabets opgaveløsning må være baseret på opgaver, kommunen eller regionen har oparbejdet særlige forudsætninger for at løse, og som private normalt ikke vil være i besiddelse af. Selskaber, der løser opgaver, hvor der eksisterer velfungerende private markeder om, f.eks. rengøring, vask, almindelig lønadministration og almindelig revisionsvirksomhed, kan ikke få dispensation til i videre omfang at afsætte deres produkter til andre, herunder private.